

med den ærede Minister om, men den ærede Minister kunde ingen Forandring gøre i dette. Uagtet Grev Schack ikke alene, da han er gaaet af som Overhofmarskal, har faaet en lønnet Stilling som Direktør for Rosenborg Museum og Frederiksborg Museum, men tillige senere er udnævnt til Chef for det kgl. Teater og foruden har et Par andre Stillinger og i de to af mig nævnte Stillinger har en Statsløn af 10,000 Kr., var hans Pensionsret her urokkelig. Hverken den højtærede Minister eller hans Parti var til at rokke paa dette Punkt, Grev Schack skal have sine godt 5,000 Kr. i Pension, fordi han ikke selv vil være Overhofmarskal. Det maa vi saa langt fra betragte som sparsommeligt Stats-husholdning, at vi tværtimod maa kalde det Ødselhed. Derfor har vi ikke kunnet gaa med til dette Lovforslag.

Det Princip, af hvilket Pensionen til Grev Brockenhuus-Schack er et enkelt Udslag, gøres saa gældende som almindeligt Princip i det Lovforslag om Udredelse af Hofpensioner, der er fremsat. Der staar i dette, at naar en Konge er død, kan Hofembedsmændene og Funktionærerne i et vist Antal faa Pension under Forudsætning af, at de paagældende ikke overgaa til en tilsvarende Tjeneste under den nye Civilliste, altsaa ogsaa i det Tilfælde, at de ikke vil overgaa til en lignende Stilling under den nye Civilliste, uagtet den nye Konge tilbyder dem at gaa over i samme Stilling under den nye Civilliste. Det gælder nemlig ikke for disse, at de kun kan faa Pension, hvis de træder ud af deres Embede paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden dem utilregnelig Aarsag, men saa snart de er kommet ud af deres Embedsstilling derved, at en Konge er død, er de straks pensionsberettigede. Dette synes jeg ikke er sparsommeligt. Det er endog saa vidtgaende, at jeg med stor Ros maa fremhæve, at en udmærket Mand som Professor Bloch ikke har villet have Pension, uagtet han var lige saa berettiget som nogen af de andre til at faa Pension efter det forelagte Forslag. Baade Højre og Regeringspartiet har i den sidste Tid stærkt paakaldt Sparsommelighed, og man har udvist den yderste Grad af Sparsommelighed, hvor det gjaldt de lavest lønnede Arbejdere i Statens Tjeneste, saa det forekommer mig mærkeligt, at man ikke viser rimelig Sparsommelighed paa dette Omraade, idet man ikke behøver dertil at gaa videre end til at anvende Pensionslovens almindelige Regler paa Civillistens Embedsmænd. Da man er gaaet videre, kan mine Partifæller og jeg

ikke følge med, men maa stemme imod, thi det er et Udslag af Ødselhed og ikke af Sparsommelighed.

Finansministeren (N. Neergaard):

Efter de udførlige Bemærkninger, som den ærede Ordfører (Jerichow) har gjort, kan jeg fatte mig meget kort. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der, som den ærede Ordfører ogsaa fremhævede, nu har indtaget den samme Stilling til disse Forslag, som han stedse har indtaget til andre lignende i Fortiden, bemærkede, at der var ingen Mening i Forslag som disse, thi Civillisten kunde meget godt bære disse Pensioner. Men det ærede Medlem maa dog ikke glemme det rent fundamentale Forhold, at enhver Civilliste bærer Pensionerne for de Embedsmænd og Funktionærer, som den selv afskediger. Det, her er Tale om, er en helt anden Civilliste, det er en helt anden juridisk Person end den første, om man vil, en helt anden Institution. At der skulde være Retfærdighed i, at en Civilliste skal bære Pensioner for Embedsmænd og Funktionærer, paa hvis Ansættelse og Løn-vilkaar den ikke har haft Indflydelse, kan jeg ikke indse. Derfor er Lovgivningsmagten altid gaaet ud fra, at den nye Civilliste skal ikke bære Pensioneringen af de Personer, som har tilhørt den gamle Civilliste eller er blevet pensioneret af den. Dog, deri har det ærede Medlem Ret, at det er retfærdigt og billigt, at Civillisten bærer Pensionerne for sine egne Embedsmænd. Men dette Princip opretholdes ogsaa efter det Lovforslag, her er fremsat. Civillisten forsvinder med den vedkommende Konge, den gamle Civilliste eksisterer ikke efter Kongens Død.

Saa klagede det ærede Medlem over, at hvis det andet Lovforslag vedtoges, vilde vi binde Lovgivningsmagten ogsaa i Fremtiden, og det ærede Medlem mente, at det var stridende mod Sparsommelighedshensynet. Er der noget Synspunkt, hvorfra det almindelige Lovforslag om Udredelse af Hofpensioner ved Tronskifte ikke kan angribes, er det ud fra Sparsommelighedshensynet, idet der neppe nogen Sinde er forelagt et Pensions- eller Lønningslovsforslag, som i den Grad fører til Besparelse, som dette gør. Jeg har i alt Fald i min snart langvarige Rigsdagsvirksomhed altid set Pensions- eller Lønningslovsforslag gaa ud paa Forhøjelser. Men her er der Tale om endog meget betydelige Besparelser for Statskassen. Det er kun ud fra en ren Teori, at det ærede